

והרשעים נשמתם של השדים ומהמזיקים, ולא פועלים בהם אלא כשוף ועובדי שדים פמותם, משום שהרשעים כל השמות וכל ההגיו"ת של הקדוש ברוך הוא וכל המלאכים שונאים אותם, ומשום כף לא מועיל לא קמיע ולא שמות קדושים ולא מלאכים, שלא תופס אלא מין במינו, ומשום זה לא תזרע פרמך כלאים, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת הנקדה שלו יהו"ה, עליו נאמר רק באבותיך חש"ק, חל"ם שב"א קמ"ץ, והם זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגתם חסד, הפהן הגדול, גבורה - לוי, ישראל - העמוד האמצעי, משום שחל"ם פתר על תפארת, קמ"ץ חכמה על חסד, ובו הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה. קמו כלם והשתטחו לפניו וכו'.

פתח כמקדם ואמר, יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו'. בא וראה, שמעתי שהיה מעשה באיש אחד מאותם בעלי קבים שהיה הולך בדרך, פגש בשני חכמים בעלי הדור, בעלי חכמת התורה. אמר להם: שלום עליכם חכמים, שמעתי עליכם שאתם חכמי הדור, לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני וערב שבת היה. אמר להם: אני הולך לשם, (אלף) ואסדר לכם מקום בית מושבכם, אם אתם רוצים. אמרו לו: והרי אנו עם סוסים ואתה בלי רגלים, ואיך יתכן שיהיה זה? אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם תרצו, אני אקדים לסדר לכם את השבת. תמהו. בינתים החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה רץ כמו כוכב שביט. עשה להם קפיצה, ומצאו את עצמם על פי מערה כהרף עין. [אמר להם השם של מי"ב אותיות, דלג להם חמש

ורשיעיא נשמתהון דשרין ומזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין פותיהו, בגין דרשיעיא כל שמהן וכל תוני"ן דקודשא בריך הוא וכל מלאכים שנאין לון, ובגין כף לא מועיל לא קמיע ולא שמהן קדישין ולא מלאכיא, דלא תפוס אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך בלאים, דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיך חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ץ, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא דלהון חסד כהנא רבא, גבורה לוי, ישראל עמודא דאמצעייתא, בגין דחול"ם פתר על תפארת, קמץ חכמה על חסד, וביה הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה קמו כלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

פתח כמלקדמין ואמר, (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', תא חזי שמענא דעובדא הוה פחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהוה אזיל בארחה, אערע בתרין חפימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עלייכו רבנן, שמענא עלייכו דאתון חפימי דרא, לאן אתר אזילתון, אמרו ליה לדודן פלן וערב שבת הוה, אמר לון אנא אזילנא תמן (איזיל) ואתקין לכו אתר פי מותביכו, אי אתון בעיתון, אמרו ליה והא אנן בסוסון ואנת בלא רגלין, איך יתכן למהוי האי, אמר לון אף על גב דאתון רכיבין בבעיירי דרהיטי סגי, ואנא חגר בלא רגלין, אי אתון בעיתו אנא אקדם לתקנא לכו שבתא, תוהו, אדהכי אחזרו רישיהו לגביה וקמו ליה (דף קג ע"ב) דהוה רהיט פשרביטא דככבא, עבד לון קפיצה ואשכחו גרמייהו לפום מערתא כהרף עין (ס"א, אמר לון שמא דמ"ב אתון, דליג לון חמש מאה פרסי ברגעא חדא, אשכחו וכו').

מאות פרסות ברנע אחר, מצאו כו'.

אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים, הַכְּנִסוּ. נִכְנָסוּ. נִכְנָסוּ אַחֲרָיו לַמְעָרָה בְּתוֹךְ מְעָרָה, עַד שֶׁנִּכְנָסוּ לְפָרְדֵּס אֶחָד, וְהָיָה שֵׁם אוֹתוֹ בְּעַל קָבִים מִתְּפַשֵּׁט מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף, וְהָיָה מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוֹף אֶחָד שֶׁפָּנְיוֹ הָיוּ מֵאִירִים כִּשְׁמֶשׁ, וְהָיָה יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא שֶׁל מַלְכוּת, וְשֵׁלֵשׁ מֵאוֹת תַּלְמִידָיו תַּחַת הַפֶּסֶא לְרַגְלָיו, וְהָיוּ קוֹרְאִים הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֵלֶת, וְהָיוּ קוֹרְאִים פְּסוּק זֶה פְּעָמִים בְּלִי חֶשְׁבוֹן. אָמְרוּ לָהֶם אוֹתָם חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַדּוֹר: מַה זֶה, וְכִי אֵין פְּסוּק אֶחָד בְּסֵפֶר קֹהֵלֶת? מִיָּד קָם אוֹתוֹ בְּעַל הַקָּבִים שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא, וְאָחַז בִּידֵיהֶם, וְהַכְּנִיס אוֹתָם לְשִׁבְעָה הַיְכָלוֹת, וּבְכָל הַיְכָל וְהַיְכָל הָיָה כְּתוּב הַבַּל הַבָּלִים, וּבְהַיְכָל הַשְּׂבִיעִי הָיָה נֶשֶׁר וְעֶטְרָה בְּפִיו, וּדְמוּת יוֹנָה בְּאוֹתָהּ עֶטְרָה, וְהָיָה כְּתוּב בְּעֶטְרָה: כָּל מִי שֶׁלֹּא מִפִּיר אֵת הַהַבָּלִים הַלְלוּ וּבִסְוֹד שְׁלָהֶם, עָלְיוֹ נֹאמַר וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת. מִיָּד הֵם חִזְרוּ לְאַחֹר. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ בְּעַל הַקָּבִים: אַתֶּם חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַדּוֹר? שֶׁהַלְכְּתִי אַחֲרֵיכֶם עַד כַּעַת לְדַעַת אֵת חֲכַמְתְּכֶם, וּבּוֹדָאֵי שְׂאִינְכֶם חֲכָמִים, שְׂוֹדָאֵי שֶׁבְּפִסּוּק הַזֶּה עֲשִׂיתִי כָּל הַבְּנִינָן הַזֶּה, וּבּוֹ הֵייתִי טָס אֵת הָעוֹלָם בְּטִיסָה אַחַת, וּפְעַם אַחַת בְּשִׁתִּים, וּפְעַם בְּשִׁלֵּשׁ, וּפְעַם בְּאַרְבַּע, וּפְעַם בְּחֲמִשָּׁה, וּפְעַם בְּשֵׁשׁ, וּפְעַם בְּשִׁבְעָה, וְאָנוּ בְּאַרְץ הַזֶּה כְּלָנוּ הוֹלְכִים עַל קָבִים, וְהַפְּסוּק הַזֶּה יִרְשָׁתִי מֵאַבָּא, וְאַבִּי מֵאַבְיוֹ, עַד כָּל הַדְּרוֹרוֹת. נִתֵּן לָהֶם מָמוֹן רַב וְשֵׁם אוֹתָם בְּמִקּוֹמָם כְּהַרְף עֵינַי. וּמוֹשִׁים זֶה יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ. אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים: רַבִּי, אָמַר לָנוּ שׁוֹם רָמֹז בְּפִסּוּק הַזֶּה, שֶׁלֹּא הִתְפַּסְתָּה הַחֲכָמָה הַזֶּה מִן הַחֲכָמִים. אָמַר לָהֶם: חֲכָמִים,

אָמַר לוֹן רַבְּנָן עוֹלוּ, עָאלוּ אַבְתְּרִיה מְעָרְתָא גּוּ מְעָרְתָא, עַד דְּעָאלוּ לְאֶחָד פְּרֻדְסָא וְהָיָה תַּמָּן הָיָה בְּעַל קָבִין מִתְּפַשֵּׁט מֵהָיָה גּוֹפָא, וְהָיָה מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוֹפָא אַחֲרָא דְאַנְפוּי הוּוּ נְהָרִין כְּשִׁמְשָׁא, וְהָיָה יְתִיב עַל כְּרִסְיָא דְמַלְכוּתָא, וְתַלְתַּת מָאָה תַּלְמִידוּי תַּחֲוֹת כְּרִסְיָא לְרַגְלוּי, וְהוּוּ קָרָאן ^(קֹהֵלֶת א ב) הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֵלֶת, וְהוּוּ קָרָאן הָאֵי קָרָא זְמַנִּין בְּלֹא חוֹשְׁבָנָא, אָמְרוּ לוֹן אֵינוֹן חֲפִימִין מֵאִרֵי דְדָרָא, מֵאֵי הָאֵי, וְכִי לִית קָרָא אַחֲרָא בְּסֵפֶר קֹהֵלֶת, מִיָּד קָם הָיָה מֵאִרֵי קָבִין דְהָיָה יְתִיב עַל כְּרִסְיָא, וְאַחִיד בִּידֵיהוֹן, וְאַעִיל לוֹן לְשִׁבְעָה הַיְכָלוּן, וּבְכָל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הָיָה כְּתוּב הַבַּל הַבָּלִים, וּבְהַיְכָלָא שְׂבִיעָאָה הָיָה נֶשֶׁר וְעֶטְרָה בְּפּוּמָהָא, וּדְמוּת יוֹנָה בְּהֵיא עֶטְרָה, וְהָיָה כְּתוּב בְּעֶטְרָה כָּל מָאֵן דְלֹא יָדַע בְּאַלִּין הַבָּלִים וּבְרִזָא דְלֵהוֹן, עָלִיהּ אַתְמַר ^(בְּמַדְבָּר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, מִיָּד אַתְחִזְרוּ אֵינוֹן לְאַחֹרָא, אָמַר לוֹן הָיָה בְּעַל קָבִין אַתּוֹן חֲפִימִין מֵאִרֵי דְדָרָא, דְאַזְלִית אַבְתְּרִיכוּ עַד כַּעַן לְמַנְדַּע יַת חֲכַמְתֵּיכוּ, וּבּוֹדָאֵי לֹאוּ אַתּוֹן חֲפִימִין, דְּוֹדָאֵי בְּהֵאֵי קָרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָא, וּבִיהּ הוּינָא טָס עֲלָמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבְזַמְנָא בְּתָרִין, וּבְזַמְנָא בְּתַלְתַּת, וּבְזַמְנָא בְּאַרְבַּע, וּבְזַמְנָא בְּחֲמִשָּׁה, וּבְזַמְנָא בְּשִׁית, וּבְזַמְנָא בְּשִׁבְעָה, וְאַנְן בְּהֵאֵי אַרְעָא כְּלָהוּ אֲזַלִּינוּן בְּעֲלֵי קָבִין, וְהֵאֵי קָרָא יְרִיתְנָא מֵאַבָּא, וְאַבָּא מֵאַבְיוֹ, עַד דְרָא כְּלָהוּ, יְהַב לוֹן מָמוֹנָא סְגִיא וְשׂוּי לוֹן בְּאַתְרֵיהוּ כְּהַרְף עֵינַי.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבַּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ לִיה חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוֹם רְמִיזָא בְּהֵאֵי קָרָא, דְלֹא אַתְפְּסִיא חֲכַמְתָּא דָא מִן חֲבַרְיָא, אָמַר לוֹן רַבְּנָן בּוֹדָאֵי רִזָא עֲלָאָה